

גילויים סנסאציוניים על האופי הנסתר של חברי מרכז מפא"י - לפי מימצאים מדעיים

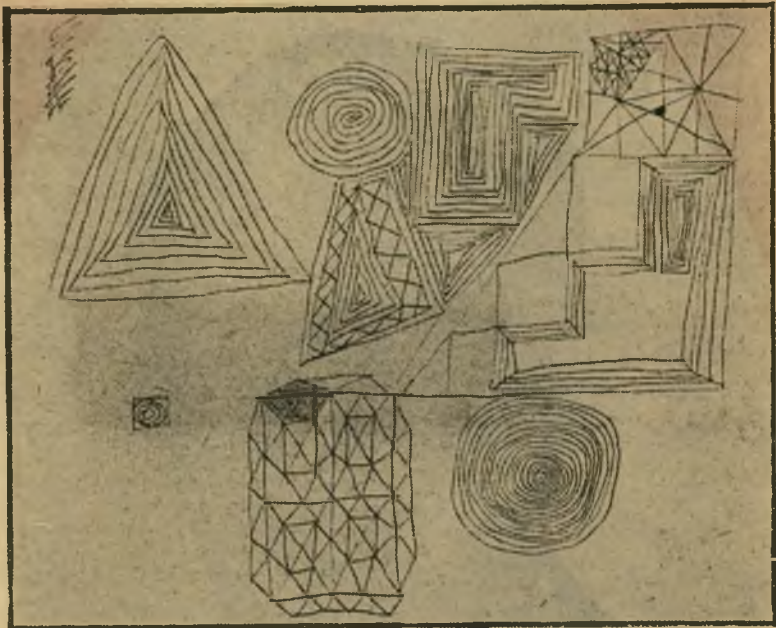
קישקושים קליניים

שלושת הציורים שאתם רואים בעמוד זה אינם מעשי ידיהם של פיקאסו או שמעון צברי. אלה הם קישקושי שיעמום של אחים מחברי מרכז מפא"י, בשעת הישיבה ההיסטורית, ביום החמישי שעבר, בבנין החדש של מפעל הפיס.

כדי שיהיה לכם ברור על מה אני מדבר, או הסיפור הוא כזה: הלכתי באותו אחר הצהריים היסטורי לבנין החדש של מפעל הפיס, כדי להזיין לגאומי הסוסבראדינאי של ראש הממשלה נגד לבון. כיון שלא הייתי או עדיין חבר מרכז מפא"י, לא נתנו לי, כמובן, להיכנס, והסתפקתי בזה שהשגחתי על המהומה שהקימו ציירי האוטוגרפים. היו אלה ילדים בני 12, שגובהם הממוצע לא עלה על 1.30 מטר, והאיקויו שלהם לא עלה

קשקושי-שיעמום זה הקשקוש שאדם עושה בזמן שהוא מקשיב למישהו אחר. פסיכר-לוגים אומרים - ומה שאומרים הפסיכר-לוגים אני לא אחראי במאה אחוז - שמתוך קשקושי-שיעמום אפשר להבין יותר את נפש האדם מאשר מכל דבר אחר, להו"בתי-השימוש הציבוריים.

הסיבה נעוצה בזה שהקשקושים האלה אינם רצוניים, אלא תת-הכרתיים, ולכן אינם מסתירים את האמת. כמו שכתב פעם הר פסיכיאטר, ד"ר שוסברגר, מנהל כפר העבודה לחולני-נפש ליד ירושלים: "...כבר בגיל הרך מנסה הילד את כוחו במיני קשקושים שצורתם מתגבשת בו מרוצת הנומן. עם השנים מתחילים ציוריו לשקף את כושר הסתכלותו, את תפיסתו ואת הבעתו כאחד. נוסף עליך עשוי הציור לגלות, למבין בכך, פרטים חשובים על הכוחות הפועלים בנפשו של המצייר, לבטים

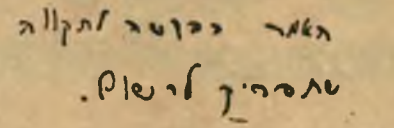
זה הציור של האיש אשר אין לו אופי יוצא מהכלל מיוחד, שמצאתי על שולחן הנשיאות.

סיבוכים פנימיים ופתרונום וכיו"ב. ובכן, חיפשתי במקום הזה קצת קשקושי-שיעמום, כדי לפענחם ולגלות מה הרגישו חברי המרכז בשעה שייברו ראש הממשלה, אלמוגי ולבון. אחרי שהפכתי את כל ה"אולם, מצאתי שלשה ציורים, פתקה ומסרק. ציור אחד, זה שמצאתי על שולחן הנשיאות, היה מצויר על גליון גיר לבן. שני הציורים

על 67, שרדפו אחרי כל אחד שלא היה אנאלפבית במידה מספקת שלא לדעת לח"חום את שמו על גיר לבן. "מה אתה עומד כמו גולם! הנה גולדה!" "אולי תרצי לחתום לי?" "לך ילד. אל תפריע!" "סמבל, למה אמרת אוליז אין לך שכל. ככה לא ילך לך. תגיד בבקשה "ומי זה?" "אתה לא יודע מי זה? זה אשכול." "תכה כאן. אחתום לך אחרי שאצא." "תראה! תראה מי בא! זה בן-גוריון. ראית את השערות הלכות שלוז?" "למה לא ניגשת אליו שיחתום לך?" "אני לא ניגשתיז בטח שניגשתי, אבל לא נתנו לי לגשת. אחד זילוב תפש אותי וזרק אותי הצידה כמו זבוב." "הנה שרת הולך. רוק אליו!" "אין לי מה לרוק. כבר יש לי אותו שלוש פעמים."

לאט-לאט התכנסו כל נבחרי מפא"י ונב"לעו באולם שבו מגיילים את המזל. קולו של אלמוגי, ואחרי-כן קולו של בן-גוריון, בקעו מתוך המנעול של דלת צדדית, שאז ניהם של ארבעה עתונאים היו צמודים אליו כעלוקות. סוף-סוף הצלחתי לראות את מקור-ההדלפות הראשי. ככה הסתובבתי בחוץ, עד שנגמרה הישיבה, וכל חברי המרכז יצאו לפרוזדור לשחות תה לאכול עוגה ולהתחכה בקול רם. באותו רגע נכסתי פנימה והתחלתי לנבור בגל הניירות המקומטים שעל שולחן הנשיאות, כדי למצוא קשקושי-שיעמום.

האחרים נמצאו על גבי קופסאות סיגריות ריקות, בתוך גל של זנבות סיגריות. ליד קופסת כנסת 6 היו 17 זנבות, ואחד מהם היה עדיין עשן, וליד הדובק פילטר נמצאו 12 זנבות, מהם שניים בלי פילטר. זאת אומרת שהצייר בא לישיבה עם עשר סיגריות בלבו, ואחרי שגמר לעשן את כולן, ברוב עצבנותו זרק את הקופסה, וביקש סיגריות ממישהו אחר.

נמצאה על שולחן הנשיאות, ליד המקום שישב בו אלמוגי, אבל לא ברור לי אם זה כתבה-יד שלו. חוץ מזה מצאתי בשורה 15 מסרק בצבע חום, ובאורך של שמונה עשר סנטימטר. החבר הנכבד, שמרוב השד יודע-מה איבד את מסרקו, מתבקש לבוא למערכת ולקבלו, אם עדיין נשאר לו מסטיק שערות על הראש.

את שלושת הציורים לקחתי אל פסיכיאטר אחד ידוע, שמסכיב בלתי-מובנות איני יכול לנקוב בשמו, ורשמתי מפיו את ה"אנליזה לכל ציור. על הציור הגדול, הנמצא בצד ימין, אמר:

"זה ציור מאוד טיפוסי של אדם בעל אופי בלתי-גמיש, עם רצון לארגן את עצמו. אם אינך מבין מה זה, אסביר לך בדיוק. האיש הזה אין לו אופי יוצא מהכלל מיוחד. כיוון שהוא לא בטוח בעצמו, הריהו מנסה לארגן את עצמו עליידי שליטה מתמדת ובלתי-פוסקת בכל מה שהוא עושה או מדבר."

זה השני, הציור הזה על כנסת 6, זה איש מפורד. "קודם כל, הוא הקשיב יפה למה שמדברים, ומתוך סיוור, היה חוזר על אותן האותיות עוד פעם ועוד פעם. אני לא יכול להגיד לך למה הוא התכוון באותיות האלה J. D. C. יכול להיות שאלה ראשי תיבות של Joint Distribution Committee ויכול להיות שלא. אולי אלה ראשי-התיבות של שם המקשקש עצמו." זה השלישי, שצייר על דובק פילטר (למטה) הוא הטיפוס הכי מעניין מכולם. "אני חושב שהוא צריך לקבל טיפול. זה טיפוס פאראנואידי, חשדן ומלא-פחד. מוזר מאוד. החזרה הזאת על העיניים היא מוזרה מאוד. זה טיפוס פחות או יותר פאתאלוגי. הוא מפחד, אבל הוא גם תוקפני מאוד. העיניים האלה, שהוא מצייר כאן, מסמנות שני דברים. מצד אחד זה פאראנואידי, כמו שאמרתי לך, אבל תחת המילה פאראנואידי מסתתר גם מוסר-כילות של רגשי אשמה. הוא חושב שאחרים יכולים לראות מה שהוא חושב ואז הם יכולים להגיב על זה." אני חושב שזה מול גדול שמכל 265

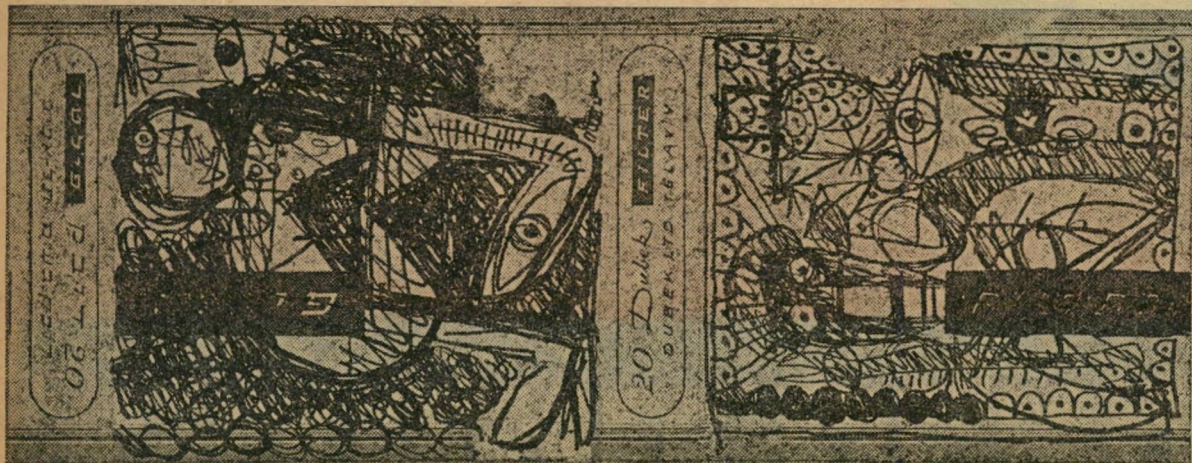

מי יכול לפענח את ראשי-התיבות?

חברי המרכז, רק שלושה השאירו חומר לאנליזה פסיכולוגית. אבל גם ככה זה עזוב מאוד. סוף-סוף, מי הם חברי המרכז? היום הם חברי מרכז מפא"י, ומחר יכולים להיות תת-שר-הבטחון, או מזכירי ארגון אמהות עובדות, או אפילו כאלה שיש להם מה להגיד במועצת פועלי חיפה.

כה אמר טוסנרהינדי

על שלושה דברים העולם עומד, אבל אף אחד לא יודע איפה.

זה הציור, שצייר על גבי קופסת הסיגריות "דובק פילטר", האיש, שהפסיכיאטר אומר עליו, שהוא פאראנואידי וצריך טיפול. הריני מבקש, בכל לשון של בקשה, את הציור הנכבד שלא יתבייש, ויפנה מיד, לטובתו ולטובת אלה מחברי מפא"י שבחרו בו, אל הפסיכיאטר המחזוי הקרוב ביותר למגוריו.